

A kibocsátott első dobozban az alább elősorolandó 50-féle gyommag található:

<p><i>Abutilon Avicennae</i> Gärtl.,
 <i>Adonis aestivalis</i> L.,
 <i>Agrostemma Githago</i> L.,
 <i>Amarantus retroflexus</i>,
 <i>Anagallis arvensis</i> L.,
 <i>Anthemis Cotula</i> L.,
 <i>Anidrum radians</i> (M. B.),
 <i>Avena fatua</i> L.,
 <i>Bromus arvensis</i> L.,
 10. <i>Cannabis sativa</i> L. (elvadull),
 <i>Caucalis dancoidea</i> L.,
 <i>Caucalis muricata</i> Bisch.,
 <i>Centaurea solstitialis</i> L.,
 <i>Centaurea Cyanus</i> L.,
 <i>Chenopodium album</i> L.,
 <i>Conium maculatum</i> L.,
 <i>Convolvulus arvensis</i> L.,
 <i>Convolvulus sepium</i> L.,
 <i>Crepis rhoeadifolia</i> M. B.,
 20. <i>Cuscuta lupuliformis</i> Crock.,
 <i>Datura stramonium</i> L.,
 <i>Daucus Carota</i> L.,
 <i>Delphinium Consolida</i> L.,
 <i>Erigeron acre</i> L.,
 <i>Galega officinalis</i> L.,</p> | <p><i>Hibiscus ternatus</i> Cav.,
 <i>Lathyrus Aphaca</i> L.,
 <i>Lathyrus hirsutus</i> L.,
 <i>Linaria vulgaris</i> Mill.,
 30. <i>Malva silvestris</i> L.,
 <i>Matricaria inodora</i> L.,
 <i>Melampyrum arvense</i> L.,
 <i>Myagrurn perfoliatum</i> L.,
 <i>Nigella arvensis</i> L.,
 <i>Ornithogalum brevistylum</i> Wolfn.,
 <i>Panicum Crusgalli</i> L.,
 <i>Papaver Rhoeas</i> L.,
 <i>Picris hieracioides</i> L.,
 <i>Polygonum Convolvulus</i> L.,
 40. <i>Ranunculus arvensis</i> L.,
 <i>Ranunculus tuberculatus</i> Dl.,
 <i>Salsola Kali</i> L.,
 <i>Setaria glauca</i> (L.),
 <i>Sinapis arvensis</i> L.,
 <i>Sonchus arvensis</i> L.,
 <i>Sonchus laevis</i> (L.),
 <i>Stachys annua</i> L.,
 <i>Turgenia lalifolia</i> (L.),
 <i>Vicia hirsuta</i> (L.),
 50. <i>Vulpia Myurus</i> (L.).</p> |
|---|---|

Ugyanez alkalommal a magtisztítás különböző módjairól is szóltott és bemutatta saját találmányú magtisztító gépét, melynek működése bizonyos magvak gurulékonyságán alapszik.

THAISZ (Budapest).

SZAKOSZTÁLYI ÜGYEK.

A növénytani szakosztálynak 1902. november 12-iki ülése.

Elnök: Klein Gyula; jegyző: Schilberszky Károly.

1. Gabnay Ferencz »A gyalogfenyőboróka életkora és törzsvastagsága« címen tartott felolvasásában fotografiai képek bemutatása kíséretében egyes hazai öreg gyalogfenyőboróka-példányokat ismertet, melyeknek magassági és törzsvastagsági méreteit közli. Érdekes egybevetéseiben a hazai és külföldi idevágó irodalom jellemzőbb adatait is főlemlíti.

2. Hollós Lászlónak »A Disciseda Czern. génusz fajai« című dolgozatát Mágócsy-Dietz Sándor terjesztette elő, melyben a következő fajokat sorozza e génuszba: *Disciseda circumscissa* (B. et C.) Holl., *D. Debreceniensis* (Hazsl.) Holl., *D. juglandiformis* (Berk.)

Holl., *D. Zeyheri* (Berk.) Holl., *D. hyalothrix* (Cke. et Maas.) Holl., *D. velutina* (B. et Br.) Holl., *D. cervina* (Berk.) Holl., *D. Uruguayensis* (Speg.) Holl., *D. pedicellata* (Morg.) Holl., *D. Hollósiana* Henn.

3. Kümmerle Jenő »A Draccephalum Ruyschianum L. hazánkban« című előadásában bemutatta és ismertette ezen új növénypolgárt, melyet 1902. évi július 6-ikán Csík-vármegyében, Csík-Gyimesen gyűjtött. Egyúttal térképen ismertette a *Draccephalum austriacum* L. hazai termőhelyeinek az eloszlását; végül pedig a *Draccephalum moldaviicum* L. faj hazánkban való előfordulásának téves irodalmi adatáról szóltott.

4. Paal Gyula »Marosvásárhelyi és szomszédvidéki magyar növénynevek« című dolgozatát Fialowski Lajos terjesztette elő. Fialowski növényneveknek tavaly kértett jegyzékére újabban Paal

Gyula, marosvásárhelyi nyug. főgimnáziumi tanár 27 növényfajnak szárított példájával támogatott vagy 40 növénynevet küldött feleletképpen. Fialowski a beküldött növénypéldákból az illető név jelentését meghatározta, melyekkel a januárius 8-ikán közölt megfigyéléseket beleszámítva, a jegyzék 100 nevéből már csak 30 marad kérdéses. Pál Gyula fáradozása annál becsesebb, mert először olyan vidékről szól, melyen a magyarság hegyek között is lakik, tehát sok olyan növényt ismerhet, melynek oddig csak faragott neve van; — másodsor pedig, mert gyűjtője éppen úgy, mint az október 8-ikán bemutatónak összeszedője egészen hitelt érdemlő, tősgyökeres magyar ember. Pál Gyulának és az eddigi többi tudósítónak növénynév-jegyzéke a Természettudományi Közölnyben is meg fog jelenni, mely a kérdészett nevek lajstromát közölte.

5. Páter Béla »Gazdasági Növénytan, I. rész« című könyvét Thaisz Lajos mutatta be és ismertette, kiemelve annak gyakorlati irányát.

6. Péterfi Mártonnak »A magyarországi Weisia-fajokról« szóló dolgozatát Schilberszky Károly terjesztette elő.

7. Simonkai Lajos a) »A Nonnea génusz fajai, fajváltozatai és fajtái hazánkban« című előadásában főleg azt fejtegeti, hogy a *Nonnea atra* Griseb. fajt Budapest vidékén megtalálta és hogy a *Nonnea pulla*, meg a *N. atra* között közepes alakot is talált a Csikihegyen, melyet *Nonnea atro-pulla* Simk. nével jelöl. b) »Újabb adatok Budapest növényzetének ismeretéhez« című előterjesztésében a székes-főváros környékére vonatkozólag 9 új növényfajt említ.

8. Staub Mórincz a) Új bizonyították a *Nymphaea thermalis* D. C. magyar honosságához« czímen tartott előadásában ismerteti a honosság mellett és ellene fölmerült nézeteket és véleményeket, végül hivatkozással Brusina újabb művére, a nagyváradi Püspökfürdő vizében élő *Melanopsis* nevű csigáról említi, hogy ahhoz, hogy e csiga az alakoknak a megvizsgált rendkívüli hőségét létrehozhatta, olyan hosszú időnek kellett elteltelnie, a minőt csak geológiai időszakok folyamán lehet kimutatni b) »Megjegyzések a Magyar Botanikai Lapok 9-ik számában foglalt bírálatra« című válaszában Staub a Pax

művének (Grundzüge der Pflanzenverbreitung in den Karpathen) ismertetésére vonatkozó észrevételeket megczáfolja és helyreigazítja.

A növénytan szakosztályának 1902. december 10-iki ülése.

Elnök: Klein Gyula; jegyző: Schilberszky Károly.

1. Kontúr Béla »A szentírás és az almafa« czímen tartott felolvasásában az almafának és gyümölcsének vallási vonatkozásait ismerteti vallásirodalmi hivatkozások alapján.

2. Hollós László-nak »Homokpusztáink jellemző gombáiról« című dolgozatát Mágócsy-Dietz Sándor terjesztette elő; ismerteti azon gombafajokat, melyek Hollós szerint hazánk homokos vidékein jellemzők. E gombák többnyire a Gasteromycetes-csoportba tartoznak, sajtóságos szerkezetük mind arra céloz, hogy a spórák ne egyszerre, hanem apránként és időközönként szóródjanak ki és így a fajfenntartást inkább biztosítsák. A homoki Gasteromycetes nemcsak nálunk, hanem a Föld egyéb részeinek homokpusztáin is tenyésznek, gyakran ubikvista növények, mind az öt Földrészben található, a mi a mellett bizonyít, hogy megélhetősöknek fő feltétele a talaj, nem pedig az éghajlat.

Fialowski Lajos az előterjesztésben hallott magyar népies gombanevek kapcsán indítványozza, kéressék föl Hollós László, hogy a tősgyökeres magyar kecskeméti vidék gombáinak népies neveit gyűjtse össze rendszeresen.

A szakosztály az indítványhoz örömmel és készséggel járul.

3. Leffler András »Polygonum arenarium W. Kit. vegetatív szerveinek anatomiaja (I táblával)« című doctori dissertatio-ját Beluleszko Sándor ismerteti.

4. »Thaisz Lajos« »A leglényegesebb gyommagvak gyűjteménye« című vállalatot bemutatja és magyarázatokkal kíséri.

Klein Gyula elnök a tárgysorozat befejeztével az ez évi utolsó szakosztályi rendes ülés alkalmából köszöni a szakosztályi tagoknak ez évben kifejtett buzgó közreműködését, boldog ünnepeket és újesztendőt kívánván.